

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

Eduard Weyr

Rozbor rovnice druhého stupně o třech proměnných. [II.]

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 16 (1887), No. 4, 145--160

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/121079>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1887

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

Rozbor rovnice druhého stupně o třech proměnných.

Napsal

Eduard Weyr.

(Pokračování.)

I. Jest známo, že lineární rovnice (21) mají jediné řešení tenkrát a jen tenkrát, jeli determinant koeficientů neznámých různý od nuly, t. j. je-li

$$(22) \quad A_{44} \geq 0.$$

Plochy druhého stupně mající jediný střed se zovou centrálnými; nerovnost (22) tudíž charakterisuje plochy centrálné.

Přechodem k centru jakožto k počátku nových os souřadných rovnoběžných s původními vyskytuje se jeden nový koeficient, totiž $f(x_0, y_0, z_0)$; jeho hodnotu lze přímo, bez počítání souřadnic x_0, y_0, z_0 takto ustanoviti. Máme obecně

$$f(x, y, z) = \frac{1}{2} x \frac{\partial f}{\partial x} + \frac{1}{2} y \frac{\partial f}{\partial y} + \frac{1}{2} z \frac{\partial f}{\partial z} \\ + a_{41}x + a_{42}y + a_{43}z + a_{44},$$

pročež

$$f(x_0, y_0, z_0) = a_{41}x_0 + a_{42}y_0 + a_{43}z_0 + a_{44}.$$

Ale řešením rovnic (21) plynou

$$x_0 = \frac{A_{41}}{A_{44}}, \quad y_0 = \frac{A_{42}}{A_{44}}, \quad z_0 = \frac{A_{43}}{A_{44}},$$

čímž

$$f(x_0, y_0, z_0) = \frac{a_{41}A_{41} + a_{42}A_{42} + a_{43}A_{43} + a_{44}A_{44}}{A_{44}} = \frac{D}{A_{44}}.$$

Má-li střed centrálné plochy býti na ploše, t. j. mají-li

$$x' = y' = z' = 0$$

hověti transformované rovnici, musí $f(x_0, y_0, z_0) = 0$ t. j. $D = 0$, t. j. plocha jest kuželovou.

II. Dále je známo, že v případě, kdy

$$(23) \quad A_{44} = 0,$$

rovnici (21) buď vůbec vyhověti nelze aneb existuje nekonečně mnoho řešení; tyto plochy, nemající tedy buď žádného středu aneb mající nekonečně mnoho středů nazveme necentrálními.

A. Příklad první nastane (v. cit. pojednání §. V.) pakli nevymizí všechny determinanty 3. stupně vznikající ze schematu koeficientů rovnic (21) vypuštěním některého sloupce, t. j. pakli některý z determinantů A_{41} , A_{42} a A_{43} jest různý od nuly.

B. Příklad druhý pak nastane, jsou-li všechny tyto tři determinanty rovny nulle; pak ale patrně

$$D = \sum a_{4k} A_{4k} = 0, \quad (k = 1, 2, 3, 4)$$

tedy jest v tomto případě plocha kuželová neb válcová. Snadno shledáme, že se tu plocha nutně zvrhne na system dvou rovin, různých neb splývajících aneb že jest válcem. Jsou totiž dle učiněné supposice

$$A_{4k} = 0 \quad (k = 1, 2, 3, 4)$$

řádky ve schematu (21) složeny ze dvou neb jednoho řádku, tedy řádky v D složeny α) ze tří, neb β) ze dvou, neb γ) z jednoho řádku. V případě α) t. j. v případě, kdy některý subdeterminant $A_{gh} \geq 0$ jest vrchol kužele x' stanoven proporcí

$$x'_1 : x'_2 : x'_3 : x'_4 = A_{g1} : A_{g2} : A_{g3} : A_{g4};$$

avšak $A_{g4} = A_{4g} = 0$, tedy $x'_4 = 0$, tedy vrchol v nekonečnu a plocha válcem. V případě β) t. j. kdy vymizí všechny A_{4k} ale ne všechny minory druhého stupně z D , skládá se plocha ze dvou rovin (dle úvah sub B. §. 3.) a v případě γ), kdy totiž i tyto minory všechny vymizí, skládá se plocha ze dvou splývajících rovin (dle úvah sub C. téhož §). Přihlédněme ku středu plochy v případech α), β) a γ).

α) Zde jsou řádky ve schematu (21) složeny ze dvou, na př. z prvního a druhého, tak že každý bod hovívá první a druhé rovnici (21) jest středem. Tyto dvě lineární rovnice

stanoví přímku, která obsahuje všechny středy našeho válce (osa válce).

β) Nevymizíli všechny minory druhého stupně vzaté ze schematu (21), pak stanoví ony dvě rovnice (21), z nichž je nemizící minor vzat, všechny středy; ony naplňují opět přímku — průsečnou přímku rovin, z nichž se plocha skládá. Jsouli ale všechny minory 2. stupně ze schematu (21) rovny nulle, pak jsou dvě z rovnic (21), na př. první dvě, násobky třetí, a bod hovicí této jest středem; naplňují tedy pak středy celou rovinu

$$24) \quad a_{31}x_0 + a_{32}y_0 + a_{33}z_0 + a_{34} = 0.$$

Myslíme si v (21) řádky napsány jako sloupce, tedy vidíme, že v uvažovaném případě vymizí všechny minory druhého stupně z D vzaté z g -ho ($g = 1, 2, 3$) a 4-ho řádku a z prvních tří sloupců; zároveň patrně, že

$$\begin{vmatrix} a_{33} & a_{34} \\ a_{43} & a_{44} \end{vmatrix} \geq 0,$$

neb jinak by všechny řádky v D byly z třetího složeny, pročez soudíme dle závěrečné úvahy odst. B. v §. 3., že plocha se skládá ze dvou rovnoběžných rovin; dle onoho odstavce máme

$$\varphi = \frac{a_{44}\varphi_3^2 - 2a_{34}\varphi_3\varphi_4 + a_{33}\varphi_4^2}{a_{33}a_{44} - a_{34}^2}.$$

Dle poznámky o minorech z 3-ho a 4-ho řádku diskriminantu vzatých víme, že a_{41}, a_{42}, a_{43} jsou úměrné ku a_{31}, a_{32}, a_{33} , na př.

$$a_{4k} = \mu a_{3k}, \quad (k = 1, 2, 3), \quad \text{avšak} \quad a_{44} \geq \mu a_{34}.$$

Máme tedy

$$\varphi_4 = \mu\varphi_3 + (a_{44} - \mu a_{34})x_4 \quad \text{čili} \quad = \mu\varphi_3 + \nu;$$

to vloženo do hořejší hodnoty pro φ , podává

$$(a_{33}a_{44} - a_{34}^2)\varphi = (a_{44} - 2a_{34}\mu + a_{33}\mu^2)\varphi_3^2 - 2(a_{34}\nu - a_{33}\mu\nu)\varphi_3 + a_{33}\nu^2;$$

ale

$$a_{33}\mu = a_{34},$$

pročež

$$(a_{33}a_{44} - a_{34}^2) \varphi = (a_{44} - \mu a_{34}) \varphi^2 + a_{33}v^2.$$

Píšeme-li místo x_1, x_2, x_3, x_4 resp. $x, y, z, 1$, tu se vracíme k obyčejným souřadnicím, a máme tedy rovnici plochy ve tvaru (krátivše faktorem $a_{44} - \mu a_{34} \geq 0$),

$$(a_{31}x + a_{32}y + a_{33}z + a_{34})^2 + a_{33}(a_{44} - \mu a_{34}) = 0,$$

z něž již patrně, že se plocha skládá ze dvou rovin rovnoběžných s rovinou (24) a od této stejně vzdálených.

y) Všecky řádky v D jsou složeny z jednoho. Jeli tento obsažen v (21), na př. první, t. j. nejsou-li všechny koeficienty v první rovnici (21) nullami, tu jest každý bod roviny

$$a_{11}x_0 + a_{12}y_0 + a_{13}z_0 + a_{14} = 0$$

středem plochy; plocha sama dle odst. C. §. 3. se redukuje na tutéž rovinu. — Kdyby ale všechny koeficienty v (21) se rovnaly nulle, tu by vůbec jen $a_{44} \geq 0$, a tedy by plocha

$$\varphi \equiv a_{44}x_4^2 = 0$$

se redukovala na nekonečně vzdálenou rovinu; pak by každý bod hověl rovnici (21), t. j. každý bod byl by středem plochy.

Poznámka. Všecky dosavadní úvahy potvrzují v platnosti i v tom případě, že x, y, z značí rovnoběžné kosohlé souřadnice.

§. 5. Transformace ploch centrálných k hlavním osám.

Ukázali jsme v předešlém §., že zvolíme-li střed za počátek souřadnic rovnice plochy nabývá tvaru

$$a_{11}x^2 + a_{22}y^2 + a_{33}z^2 + 2a_{23}yz + 2a_{31}zx + 2a_{12}xy + a_{44} = 0,$$

aneb stručněji

$$u(x, y, z) + a_{44} = 0,$$

označivše literou u součet kvadratických členů. Položme si otázku, zdali lze počátkem souřadnic vésti tři nové taktéž pravoúhlé osy x', y', z' tak, aby transformovaná rovnice obsahovala mimo absolutní člen pouze čtverce nových souřadnic.

Abychom odpověděli k této otázce, označme literami α, β, γ cosinusy úhlů, které uzavírá nová osa x' s osami původními;

obdobný význam mějte α' , β' , γ' pro osu y' a konečně α'' , β'' , γ'' pro osu z' . Nové osy mají být též pravouhlé, platí tedy relace

$$(25) \quad \begin{aligned} \alpha^2 + \beta^2 + \gamma^2 &= 1, \\ \alpha'^2 + \beta'^2 + \gamma'^2 &= 1, \\ \alpha''^2 + \beta''^2 + \gamma''^2 &= 1, \end{aligned}$$

$$(26) \quad \begin{aligned} \alpha\alpha' + \beta\beta' + \gamma\gamma' &= 0, \\ \alpha\alpha'' + \beta\beta'' + \gamma\gamma'' &= 0, \\ \alpha'\alpha'' + \beta'\beta'' + \gamma'\gamma'' &= 0. \end{aligned}$$

Transformační formule jsou, jak známo,

$$(27) \quad \begin{aligned} x &= \alpha x' + \alpha' y' + \alpha'' z', \\ y &= \beta x' + \beta' y' + \beta'' z', \\ z &= \gamma x' + \gamma' y' + \gamma'' z'. \end{aligned}$$

Dosadíme-li tyto hodnoty do rovnice plochy, patrně u přejde na homogenní kvadratickou funkci u' nových souřadnic a absolutní člen α_{44} zůstane nezměněn.

Máme tedy rovnici plochy

$$u + \alpha_{44} = u' + \alpha_{44} = 0,$$

kdež značí

$$\begin{aligned} u' &= \alpha'_{11}x'^2 + \alpha'_{22}y'^2 + \alpha'_{33}z'^2 + 2\alpha'_{23}y'z' + 2\alpha'_{31}z'x' + 2\alpha'_{12}x'y' \\ \text{a } \alpha'_{11} &= \alpha_{11}\alpha^2 + \alpha_{22}\beta^2 + \alpha_{33}\gamma^2 + 2\alpha_{23}\beta\gamma + 2\alpha_{31}\gamma\alpha + 2\alpha_{12}\alpha\beta, \\ \alpha'_{12} &= \alpha_{11}\alpha\alpha' + \alpha_{22}\beta\beta' + \alpha_{33}\gamma\gamma' + \alpha_{23}(\beta\gamma' + \beta'\gamma) + \alpha_{31}(\gamma\alpha' + \alpha'\gamma) \\ &\quad + \alpha_{12}(\alpha\beta' + \alpha'\beta), \quad \text{atd.} \end{aligned}$$

Jde tedy o to, ustanoviti směry α , β , γ ; α' , β' , γ' ; α'' , β'' , γ'' tak, aby hověli rovnicím (25) a (26), a konečně aby činily

$$(28) \quad \alpha'_{23} = 0, \quad \alpha'_{31} = 0, \quad \alpha'_{12} = 0.$$

Jde tedy o řešení devíti kvadratických rovnic o devíti neznámých.

Řešení tohoto úkolu si usnadníme následující úvahou. Dejme tomu, že existuje hledané řešení, t. j. že existují reálné hodnoty α , β , γ , α' , ..., γ'' hověcí rovnicím (25), (26), (28); jimi pak jsou stanoveny nové osy x' , y' , z' . Jest známo, že

čtverec vzdálenosti libovolného bodu x, y, z od počátku jest dán výrazem $x^2 + y^2 + z^2$; jsouli x', y', z' nové souřadnice téhož bodu bude $x'^2 + y'^2 + z'^2$ podávati též čtverec, pročež

$$x^2 + y^2 + z^2 = x'^2 + y'^2 + z'^2,$$

relace, která i přímo plyne, dosadíme za x, y, z hodnoty transformačními formulami (27) dané a přihlédneme-li k relacím (25) a (26). Za platnosti rovnic (27) máme tedy

$$u - \lambda(x^2 + y^2 + z^2) = u' - \lambda(x'^2 + y'^2 + z'^2),$$

nechť je λ jakákoli hodnota. Volíme nyní λ tak, aby levá strana se rozložila na součin dvou lineárních faktorů, platí totéž o pravé straně a též naopak, neboť nějaký lineární faktor $Ax + By + Cz$ přejde rovnicemi (27) patrně na faktor též lineární $A'x' + B'y' + C'z'$. Avšak levá strana jest součinem dvou lineárních faktorů tehdy a jen tehdy, kdy*)

$$(29) \quad \begin{vmatrix} a_{11} - \lambda & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} - \lambda & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} - \lambda \end{vmatrix} = 0,$$

pak ale se též pravá strana rozloží na dva lineární faktory, t. j. pak platí

*) Aby kvadratická homogenní funkce tří proměnných

$$\alpha_{11}x^2 + \alpha_{22}y^2 + \alpha_{33}z^2 + 2\alpha_{23}yz + 2\alpha_{31}zx + 3\alpha_{12}xy$$

se rozložila na součin dvou lineárních funkcí

$$(ax + by + cz)(a'x + b'y + c'z),$$

musí patrně — a to také stačí — učiníme-li

$$\frac{x}{z} = \xi, \quad \frac{y}{z} = \eta,$$

kvadratická funkce dvou proměnných

$$\alpha_{11}\xi^2 + \alpha_{22}\eta^2 + 2\alpha_{12}\xi\eta + 2\alpha_{31}\xi + 2\alpha_{32}\eta + \alpha_{33}$$

se rozloží na součin dvou lineárních faktorů

$$(a\xi + b\eta + c)(a'\xi + b'\eta + c').$$

To se ale stane tehdy a jen tehdy (viz na př. pojednání „Rozbor rovnice druhého stupně“, v němž můj dobrý přítel M. R. bez pomoci determinantů vytknutý úkol řeší, kdežto v tomto pojednání všude dán průchod užíváním determinantů), když diskriminant

$$\begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} & \alpha_{13} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} & \alpha_{23} \\ \alpha_{31} & \alpha_{32} & \alpha_{33} \end{vmatrix} = 0.$$

$$(30) \quad \begin{vmatrix} a'_{11} - \lambda & a'_{12} & a'_{13} \\ a'_{21} & a'_{22} - \lambda & a'_{23} \\ a'_{31} & a'_{32} & a'_{33} - \lambda \end{vmatrix} = 0.$$

Každá hodnota λ hovicí (29) hová tedy i (30) a naopak, t. j. rovnice (29) a (30) mají tytéž kořeny; jsou-li všechny tři kořeny různé, soudíme, že rovnice tyto se úplně shodují, a mají-li vícenásobné kořeny, dojdeme k témuž úsudku, pozměníme-li hodnoty a_{ik} o malé obnosy tak, aby se vyskytly jen různé kořeny.

Dle supposice jest transformace (26) tak ustanovena, že

$$a'_{12} = a'_{23} = a'_{31} = 0,$$

tedy že (30) zní

$$(a'_{11} - \lambda)(a'_{22} - \lambda)(a'_{33} - \lambda) = 0.$$

Jsou tedy kořeny λ rovnice (30), a tedy i rovnice (29) hodnoty

$$\lambda_1 = a'_{11}, \quad \lambda_2 = a'_{22}, \quad \lambda_3 = a'_{33};$$

žádná z těchto hodnot nemůže býti nullou, neboť (29) při $\lambda = 0$ není vyplněna, poněvadž při centrálné ploše $\Sigma \pm (a_{11}a_{22}a_{33}) \geq 0$.

Řešivše tedy kubickou rovnici (29) a označivše její kořeny a'_{11} , a'_{22} , a'_{33} nalezáme

$$(31) \quad a'_{11}x'^2 + a'_{22}y'^2 + a'_{33}z'^2 + a_{44} = 0,$$

jakožto transformovanou rovnici, — arci za stálé supposice, že žádaná transformace existuje. Zbývá dokázati, že tato supposice jest oprávněna a dále zbývá stanoviti nové (hlavní) osy, t. j. neznámé α , β , γ , α' , β' , γ' , α'' , β'' , γ'' .

§. 6. Realnost kořenů λ .

Především ukážeme, že rovnice (29), o níž jen předpokládáme, že hodnoty a_{ik} jsou reálné a mimo to $a_{ik} = a_{ki}$, má naskrze reálné kořeny. — Dejme tomu, že rovnici (29) hová hodnota $\lambda = p + q\sqrt{-1}$. Jelikož determinant (29) se rovná nulle, lze ustanoviti tři hodnoty x_1 , x_2 , x_3 , které nejsou vesměs nullami, tak že platí

$$\begin{aligned}(a_{11} - \lambda)x_1 + a_{12}x_2 + a_{13}x_3 &= 0, \\ a_{21}x_1 + (a_{22} - \lambda)x_2 + a_{23}x_3 &= 0, \\ a_{31}x_1 + a_{32}x_2 + (a_{33} - \lambda)x_3 &= 0.\end{aligned}$$

Změníme-li v těchto rovnicích všude $\sqrt{-1}$ na $-\sqrt{-1}$, t. j. zaměníme-li λ za $\lambda' = p - q\sqrt{-1}$, x_k za konjugovanou hodnotu x'_k , bude patrně opět

$$\begin{aligned}(a_{11} - \lambda')x'_1 + a_{12}x'_2 + a_{13}x'_3 &= 0, \\ a_{21}x'_1 + (a_{22} - \lambda')x'_2 + a_{23}x'_3 &= 0, \\ a_{31}x'_1 + a_{32}x'_2 + (a_{33} - \lambda')x'_3 &= 0.\end{aligned}$$

Pišme první tři rovnice ve tvaru

$$(32) \quad \begin{aligned}a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + a_{13}x_3 &= \lambda x_1, \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + a_{23}x_3 &= \lambda x_2, \\ a_{31}x_1 + a_{32}x_2 + a_{33}x_3 &= \lambda x_3,\end{aligned}$$

a druhé tři ve tvaru

$$(33) \quad \begin{aligned}a_{11}x'_1 + a_{12}x'_2 + a_{13}x'_3 &= \lambda'x'_1, \\ a_{21}x'_1 + a_{22}x'_2 + a_{23}x'_3 &= \lambda'x'_2, \\ a_{31}x'_1 + a_{32}x'_2 + a_{33}x'_3 &= \lambda'x'_3.\end{aligned}$$

Násobme rovnice (32) resp. hodnotami x'_1, x'_2, x'_3 a sečtěme je pak podle sloupců; tu, přihlížejíce k rovnicím (33) obdržíme

$$(A) \quad \lambda' (x_1x'_1 + x_2x'_2 + x_3x'_3) = \lambda (x_1x'_1 + x_2x'_2 + x_3x'_3).$$

Součet $x_1x'_1 + x_2x'_2 + x_3x'_3$ nemůže býti nullou; neboť učiníme-li

$$x_k = g_k + h_k \sqrt{-1},$$

jest

$$x'_k = g_k - h_k \sqrt{-1},$$

a tedy

$$x_1x'_1 + x_2x'_2 + x_3x'_3 = g_1^2 + h_1^2 + g_2^2 + h_2^2 + g_3^2 + h_3^2$$

různé od nuly, neb jinak by všech šest hodnot g, h rovnalo se nulle, tedy i x_1, x_2 a x_3 , což jest proti supposici. Jelikož

$$x_1x'_1 + x_2x'_2 + x_3x'_3 > 0,$$

soudíme z (A), že

$$\lambda' = \lambda,$$

t. j.
$$p + q\sqrt{-1} = p - q\sqrt{-1},$$

t. j. že q jest nullou, a tedy λ realnou hodnotou, co bylo dokázati.

Tohoto jednoduchého důkazu lze užití doslova i v obecném případě známé rovnice n -ho stupně

$$\begin{vmatrix} a_{11} - \lambda & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} - \lambda \end{vmatrix} = 0,$$

kteřá se v theorii sekulárných perturbací a v theorii malých vibrací vyskytuje. (Srovnej s důkazem, který podal *Cauchy*, Sur l'équation à l'aide de laquelle on détermine les inégalités séculaires des mouvements des planètes; Exercices de Mathématiques, 4e année, pag. 140, Paris 1829.)

§. 7. Příklad různých kořenů λ .

Jakožto první případ vezměme v úvahu ten, kdy kubická rovnice (29) má tři různé kořeny $\lambda_1, \lambda_2, \lambda_3$, které též značiti budeme $\alpha'_{11}, \alpha'_{22}, \alpha'_{33}$. Máme pak dle předešlého §.

$$(34) \quad u = \lambda_1 x'^2 + \lambda_2 y'^2 + \lambda_3 z'^2,$$

a s. platí tato rovnice za pomoci rovnic (27) totožně. Derivujeme-li tuto totožnost dle x' obdržíme

$$\frac{\partial u}{\partial x} \frac{\partial x}{\partial x'} + \frac{\partial u}{\partial y} \frac{\partial y}{\partial x'} + \frac{\partial u}{\partial z} \frac{\partial z}{\partial x'} = 2\lambda_1 x'$$

t. j.
$$\alpha \frac{\partial u}{\partial x} + \beta \frac{\partial u}{\partial y} + \gamma \frac{\partial u}{\partial z} = 2\lambda_1 x'.$$

Vypíšeme-li levou stranu, ihned shledáme, že se nemění, zaměníme-li na vzájem x, y, z a α, β, γ . Značíme-li tedy literou v funkci u , vložíme-li do ní α, β, γ na místo x, y, z , máme, vyjádřivše na pravé straně x' pomoci x, y, z , totožnost

$$x \frac{\partial v}{\partial \alpha} + y \frac{\partial v}{\partial \beta} + z \frac{\partial v}{\partial \gamma} = 2\lambda_1 (\alpha x + \beta y + \gamma z),$$

pročež
$$\frac{\partial v}{\partial \alpha} = 2\lambda_1 \alpha, \quad \frac{\partial v}{\partial \beta} = 2\lambda_1 \beta, \quad \frac{\partial v}{\partial \gamma} = 2\lambda_1 \gamma,$$

t. j. krátivše 2

$$(35) \quad \begin{aligned} (\alpha_{11} - \lambda_1)\alpha + \alpha_{12}\beta + \alpha_{13}\gamma &= 0, \\ \alpha_{21}\alpha + (\alpha_{22} - \lambda_1)\beta + \alpha_{23}\gamma &= 0, \\ \alpha_{31}\alpha + \alpha_{32}\beta + (\alpha_{33} - \lambda_1)\gamma &= 0. \end{aligned}$$

Označme literou Δ determinant z koeficientů neznámých α , β , γ v těchto rovnicích. Pak víme, že $\Delta = 0$, neboť λ_1 jest jedním z kořenů rovnice (29). Označme dále obecně Δ_{ik} subdeterminant, jenž náleží v Δ k onomu elementu, který stojí v i -tém řádku a v k -tém sloupci; patrně $\Delta_{ik} = \Delta_{ki}$. Jestliže alespoň jeden z determinantů Δ_{ik} jest různý od nully, na př. Δ_{g1} — a že tomu tak, hned dokážeme — pak mají rovnice (35) jen řešení

$$\alpha : \beta : \gamma = \Delta_{g1} : \Delta_{g2} : \Delta_{g3}.$$

Vzhledem k první rovnici (25) máme nyní

$$\alpha = \varrho \Delta_{g1}, \quad \beta = \varrho \Delta_{g2}, \quad \gamma = \varrho \Delta_{g3},$$

kde

$$\varrho = \frac{1}{\sqrt{\Delta_{g1}^2 + \Delta_{g2}^2 + \Delta_{g3}^2}},$$

a odmocninu možno vzít se znamením libovolným.

Zbývá ukázati, že alespoň jeden subdeterminant Δ_{ik} jest různý od nully. Dle supposice jest λ_1 jednoduchým kořenem rovnice (29); derivujeme-li determinant (29) dle λ a vložíme-li za λ hodnotu λ_1 , tu patrně obdržíme

$$-(\Delta_{11} + \Delta_{22} + \Delta_{33}),$$

a tento výraz jest různý od nully, neboť jinak by λ_1 nebyl jednoduchým kořenem. Z toho patrné, že nemohou všechny Δ_{ik} vymizeti.

Obdobně jako jsme našli α , β , γ , nalezneme α' , β' , γ' a α'' , β'' , γ'' . Derivujeme-li totiž (34) dle y' , obdržíme pro α' , β' , γ' rovnice, které vycházejí z (35), nahradíme-li λ_1 kořenem λ_2 a podobně hová α'' , β'' , γ'' třem lineárním rovnicím, v nichž λ_2 stojí na místě λ_1 . Máme tedy

$$(36) \quad \begin{aligned} (a_{11} - \lambda_2)\alpha' + a_{12}\beta' + a_{13}\gamma' &= 0, \\ a_{21}\alpha' + (a_{22} - \lambda_2)\beta' + a_{23}\gamma' &= 0, \\ a_{31}\alpha' + a_{32}\beta' + (a_{33} - \lambda_2)\gamma' &= 0; \end{aligned}$$

$$(37) \quad \begin{aligned} (a_{11} - \lambda_3)\alpha'' + a_{12}\beta'' + a_{13}\gamma'' &= 0, \\ a_{21}\alpha'' + (a_{22} - \lambda_3)\beta'' + a_{23}\gamma'' &= 0, \\ a_{31}\alpha'' + a_{32}\beta'' + (a_{33} - \lambda_3)\gamma'' &= 0. \end{aligned}$$

Značíme-li determinant rovnic (36) literou \mathcal{A}' , onen rovnic (37) literou \mathcal{A}'' a dále \mathcal{A}'_{ik} , \mathcal{A}''_{ik} jich subdeterminanty, jsou-li mimo to \mathcal{A}'_{kl} a \mathcal{A}''_{mn} různé od nuly, máme

$$\begin{aligned} \alpha' &= \sigma \mathcal{A}'_{k1}, & \beta' &= \sigma \mathcal{A}'_{k2}, & \gamma' &= \sigma \mathcal{A}'_{k3}, \\ \alpha'' &= \tau \mathcal{A}''_{m1}, & \beta'' &= \tau \mathcal{A}''_{m2}, & \gamma'' &= \tau \mathcal{A}''_{m3}, \end{aligned}$$

kdež

$$\frac{1}{\sigma} = \sqrt{\mathcal{A}'_{k1}{}^2 + \mathcal{A}'_{k2}{}^2 + \mathcal{A}'_{k3}{}^2}, \quad \frac{1}{\tau} = \sqrt{\mathcal{A}''_{m1}{}^2 + \mathcal{A}''_{m2}{}^2 + \mathcal{A}''_{m3}{}^2},$$

a znamenání odmocnin lze libovolně volit.

§. 8. Pokračování: Verifikace nalezeného řešení.

Ukážeme nyní, že nalezené hodnoty α , β , γ , ... γ'' skutečně devíti rovnicím (25), (26), (28) hovoří. Že hovoří rovnicím (25) jest přímo patrné.

Abychom dále ukázali, že rovnice (26) jsou vyplněny, t. j. že nové osy jsou na sobě kolmy, píšeme rovnice (35) a (36) ve tvaru

$$\begin{aligned} a_{11}\alpha + a_{12}\beta + a_{13}\gamma &= \lambda_1\alpha; & a_{11}\alpha' + a_{12}\beta' + a_{13}\gamma' &= \lambda_2\alpha', \\ a_{21}\alpha + a_{22}\beta + a_{23}\gamma &= \lambda_1\beta; & a_{21}\alpha' + a_{22}\beta' + a_{23}\gamma' &= \lambda_2\beta', \\ a_{31}\alpha + a_{32}\beta + a_{33}\gamma &= \lambda_1\gamma; & a_{31}\alpha' + a_{32}\beta' + a_{33}\gamma' &= \lambda_2\gamma'. \end{aligned}$$

Násobmo levé rovnice resp. hodnotami α' , β' , γ' a sečtěme je dle sloupců; pak obdržíme se zřetelem na pravé rovnice

$$\lambda_2(\alpha\alpha' + \beta\beta' + \gamma\gamma') = \lambda_1(\alpha\alpha' + \beta\beta' + \gamma\gamma')$$

čili $(\lambda_2 - \lambda_1)(\alpha\alpha' + \beta\beta' + \gamma\gamma') = 0.$

Avšak dle supposice jest $\lambda_2 - \lambda_1 \geq 0$, pročež

$$\alpha\alpha' + \beta\beta' + \gamma\gamma' = 0;$$

obdobně lze ukázat, že i druhé dvě rovnice (26) jsou vyplněny.

Zbývá verifikovati rovnice (28). Měli jsme na př.

$$a'_{12} = a_{11}\alpha\alpha' + a_{22}\beta\beta' + a_{33}\gamma\gamma' + a_{23}(\beta\gamma' + \gamma\beta') + a_{31}(\gamma\alpha' + \alpha\gamma') + a_{12}(\alpha\beta' + \beta\alpha')$$

čili

$$a'_{12} = \alpha'(a_{11}\alpha + a_{12}\beta + a_{13}\gamma) + \beta'(a_{21}\alpha + a_{22}\beta + a_{23}\gamma) + \gamma'(a_{31}\alpha + a_{32}\beta + a_{33}\gamma),$$

pročež vzhledem k rovnicím (35)

$$a'_{12} = \lambda_1(\alpha\alpha' + \beta\beta' + \gamma\gamma') = 0;$$

obdobně plynou ostatní dvě rovnice (28).

Nebude zbytečným, verifikujeme-li ještě přímo, že stanovenou transformací koeficienty při x'^2 , y'^2 , z'^2 jsou resp. λ_1 , λ_2 , λ_3 . Měli jsme na př.

$$a'_{11} = a_{11}\alpha^2 + a_{22}\beta^2 + a_{33}\gamma^2 + 2a_{23}\beta\gamma + 2a_{31}\gamma\alpha + 2a_{12}\alpha\beta$$

čili

$$a'_{11} = \alpha(a_{11}\alpha + a_{12}\beta + a_{13}\gamma) + \beta(a_{21}\alpha + a_{22}\beta + a_{23}\gamma) + \gamma(a_{31}\alpha + a_{32}\beta + a_{33}\gamma)$$

t. j. vzhledem ku (35)

$$a'_{11} = \lambda_1(\alpha^2 + \beta^2 + \gamma^2) = \lambda_1;$$

obdobně plyne $a'_{22} = \lambda_2$ a $a'_{33} = \lambda_3$.

Byla tedy učiněná supposice, že lze tři pravouhlé osy souřadné tak ustanoviti, aby do transformované rovnice nové souřadnice jen svými čtverci vcházely, v případě různých kořenů λ oprávněna; zároveň patrné, že v tomto případě existuje jen to řešení, které jsme našli, t. j. že v tomto případě existuje jediná trojina hlavních os.

§. 9. Případ dvou stejných kořenů λ .

Jakožto druhý případ vezmeme v úvahu ten, kdy rovnice (29) t. j.

$$\psi(\lambda) = \begin{vmatrix} a_{11} - \lambda & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} - \lambda & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} - \lambda \end{vmatrix} = 0$$

má dva různé kořeny: jeden dvojný $\lambda_1 = \lambda_2$ a jeden jednoduchý λ_3 . Jakož jsme již v §. 6. byli podotkli, vyjádřeno faktum, že λ_1 jest dvojným kořenem, rovnicí $\frac{d\psi(\lambda_1)}{d\lambda_1} = 0$ t. j.

$$(38) \quad \frac{d\Delta}{d\lambda_1} = -(\Delta_{11} + \Delta_{22} + \Delta_{33}) = 0.$$

Nutno ještě dáti početního výrazu té supposici, že λ_1 není trojným kořenem t. j. že $\frac{d^2\psi(\lambda_1)}{d\lambda_1^2} \neq 0$. Derivováním obdržíme

$$\begin{aligned} \frac{d^2\psi(\lambda_1)}{d\lambda_1^2} &= \frac{d^2\Delta}{d\lambda_1^2} = -\left(\frac{d\Delta_{11}}{d\lambda_1} + \frac{d\Delta_{22}}{d\lambda_1} + \frac{d\Delta_{33}}{d\lambda_1}\right) \\ &= -2(a_{11} - \lambda_1 + a_{22} - \lambda_1 + a_{33} - \lambda_1), \end{aligned}$$

pročež máme v uvažovaném případě

$$(39) \quad a_{11} + a_{22} + a_{33} - 3\lambda_1 \geq 0.$$

Snadno ukážeme, že v tomto případě všechny subdeterminanty Δ_{ik} se rovnají nulle. Neboť kdyby některý z nich na př. Δ_{3k} byl různý od nully, pak by musil nutně $\Delta_{33} \geq 0$, což vychází těmiže úvahami jako obdobné tvrzení v §. 3. na str. 104. Pak by ve schematu elementů v Δ t. j.

$$(40) \quad \begin{array}{ccc} \bar{a}_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & \bar{a}_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & \bar{a}_{33} \end{array}$$

kde k vůli stručnosti stojí \bar{a}_{11} místo $a_{11} - \lambda_1$, \bar{a}_{22} místo $a_{22} - \lambda_1$ a \bar{a}_{33} místo $a_{33} - \lambda_1$, byly první dva řádky podstatně různé a jelikož $\Delta = 0$, byl by třetí z nich složen na př. pomocí faktorů ϱ a σ , t. j.

$$(41) \quad a_{3k} = \varrho a_{1k} + \sigma a_{2k}, \quad (k = 1, 2, 3)$$

při čemž nutno a_{hh} nahraditi hodnotou \bar{a}_{hh} .

Dle (38) máme ale

$$\begin{vmatrix} \bar{a}_{22} & a_{23} \\ a_{32} & \bar{a}_{33} \end{vmatrix} + \begin{vmatrix} \bar{a}_{11} & a_{13} \\ a_{31} & \bar{a}_{33} \end{vmatrix} + \begin{vmatrix} \bar{a}_{11} & a_{12} \\ a_{21} & \bar{a}_{22} \end{vmatrix} = 0.$$

Nahradíme v prvních dvou determinantech elementy druhého řádku hodnotami (41), i obdržíme snadno

$$\varrho \begin{vmatrix} \bar{a}_{22} & a_{23} \\ a_{21} & a_{13} \end{vmatrix} + \sigma \begin{vmatrix} \bar{a}_{11} & a_{13} \\ a_{21} & a_{23} \end{vmatrix} + \begin{vmatrix} \bar{a}_{11} & a_{12} \\ a_{21} & \bar{a}_{22} \end{vmatrix} = 0;$$

učiníme nyní totéž s druhými sloupci prvních dvou determinantů a máme snadno

$$\varrho^2 \begin{vmatrix} \bar{a}_{22} & a_{12} \\ a_{21} & \bar{a}_{11} \end{vmatrix} + \sigma^2 \begin{vmatrix} \bar{a}_{11} & a_{12} \\ a_{21} & \bar{a}_{22} \end{vmatrix} + \begin{vmatrix} \bar{a}_{11} & a_{12} \\ a_{21} & \bar{a}_{22} \end{vmatrix} = 0,$$

$$t. j. \quad (\varrho^2 + \sigma^2 + 1)\mathcal{A}_{33} = 0.$$

Vzhledem k realnosti faktorů ϱ a σ jest první faktor > 0 , pročez by musilo \mathcal{A}_{33} vymizeti, což by bylo proti supposici. Jest tedy tato supposice nemožnou, t. j. všechny minory \mathcal{A}_{ik} jsou nutně rovny nulle. Jsou tedy ve schematu (40) dva řádky násobky třetího. Zároveň není možná, aby všechny elementy tohoto schematu byly nullami, neboť pak by

$$\bar{a}_{11} + \bar{a}_{22} + \bar{a}_{33} = a_{11} + a_{22} + a_{33} - 3\lambda_1 = 0,$$

což odporuje (39). Budiž tedy na př. některý element prvního řádku v (39) různý od nully; pak jest ze známých příčin (§. 3. C.) nutně i $\bar{a}_{11} \geq 0$ a rovnice (35) se redukuje na jedinou rovnici

$$(a_{11} - \lambda_1)\alpha + a_{12}\beta + a_{13}\gamma = 0.$$

Volme směry α , β , γ a α' , β' , γ' tak, aby oba hověly této rovnici a aby současně

$$\alpha\alpha' + \beta\beta' + \gamma\gamma' = 0;$$

geometrický význam této volby jest jasný.

Směr α'' , β'' , γ'' závisí na třetím, jednoduchém kořenu λ_3 stanovme dle formulí §. 6.

Takto stanovené tři směry hovějí rovnicím (25), (26), (28), t. j. ony formulemi (27) transformují u na tvar

$$u = \lambda_1(x'^2 + y'^2) + \lambda_3 z'^2.$$

Verifikace: Předně patrné, že $\alpha, \beta \dots$ byly tak ustanoveny, aby hověly rovnicím (25). Za druhé lze kolmost směrů

$$(\alpha\beta\gamma) \perp (\alpha''\beta''\gamma'') \quad \text{a} \quad (\alpha'\beta'\gamma') \perp (\alpha''\beta''\gamma'')$$

právě tak dokázati, jako v §. předchozím, jelikož náleží k různým kořenům, totiž λ_1 a λ_3 a kolmost $(\alpha\beta\gamma) \perp (\alpha'\beta'\gamma')$ pojištěna přímo volbou těchto dvou směrů; tím verifikovány relace (26). Konečně lze relace (28) verifikovati právě tak jako v předešlém §., neboť se verifikace opírala o právě vytknuté relace (26). — A touže cestou konečně i shledáme, že

$$a'_{11} = a'_{22} = \lambda_1; \quad a'_{33} = \lambda_3.$$

§. 10. Příklad tří stejných kořenů λ .

Jakožto třetí a poslední případ vezměme v úvahu ten, kdy rovnice (29) má tři stejné kořeny $\lambda_1 = \lambda_2 = \lambda_3$, t. j. kdy platí současně

$$(42) \quad \begin{aligned} \mathcal{A}_{11} + \mathcal{A}_{22} + \mathcal{A}_{33} &= 0, \\ a_{11} + a_{22} + a_{33} - 3\lambda_1 &= 0, \end{aligned}$$

Z první rovnice jsme odvodili, že všechny \mathcal{A}_{ik} jsou nullami, z druhé pak dále plyne, že všechny elementy schematu (40) jsou nullami; neboť kdyby na př. některý element prvního řádku nebyl nullou, tu by na jisto $\bar{a}_{11} \geq 0$ a druhý a třetí řádek by byl násobkem prvního, t. j.

$$a_{2k} = \rho a_{1k}; \quad a_{3k} = \sigma a_{1k}, \quad (k = 1, 2, 3)$$

kdež a_{kk} nutno nahraditi hodnotou \bar{a}_{kk} . Tudíž specialně

$$a_{31} = \rho \bar{a}_{11}; \quad a_{31} = \sigma \bar{a}_{11},$$

pročež i

$$\bar{a}_{22} = \rho a_{12} = \rho^2 \bar{a}_{11}; \quad \bar{a}_{33} = \sigma a_{13} = \sigma^2 \bar{a}_{11},$$

čímž druhá rovnice (42) přejde na

$$\bar{a}_{11} + \bar{a}_{22} + \bar{a}_{33} = \bar{a}_{11}(1 + \rho^2 + \sigma^2) = 0,$$

což jest odpor, neboť $\bar{a}_{11} \geq 0$ a $1 + \rho^2 + \sigma^2 > 0$.

Vymizí tudíž všechny elementy schematu (40), t. j. máme

$$a_{11} = a_{22} = a_{33} = \lambda_1; \quad a_{12} = a_{23} = a_{31} = 0.$$

Rovnice (29) jsou identické, majíce naskrz nullové koeficienty. Jelikož tu rovnice plochy zní

$$a_{11}(x^2 + y^2 + z^2) + a_{44} = 0,$$

jest patrné, že každé tři k sobě kolmé osy jsou osami hlavními, neboť pak transformací máme

$$x^2 + y^2 + z^2 = x'^2 + y'^2 + z'^2,$$

tak že transformovaná rovnice má vždy týž tvar jako původní, neobsahující proměnné než ve čtvercích.

(Dokončení.)

Poznámka o rozměrovém součinu elektrické kapacity a elektrického odporu, a o významu jeho.

Napsal

B. Navrátil,

ředitel reálné školy v Prostějově.

Jest známo, že v měrné soustavě *cm g s*

$$1 \text{ farad} \simeq 9 \cdot 10^{11} [k] \simeq 10^{-9} [K]$$

$$1 \text{ ohm} \simeq \frac{[r]}{9 \cdot 10^{11}} \simeq 10^9 [R],$$

kdež $[k]$, $[r]$ jsou jednotky kapacity a odporu v míře elektrostatické, $[K]$, $[R]$ tytéž jednotky v míře elektromagnetické.

Z toho plyne přímo

$$1 \text{ farad} \times 1 \text{ ohm} \simeq [k] \cdot [r] \simeq [K] \cdot [R].$$

Podobně snadno se přesvědčíme, že

$$1 \text{ mikrofaraad} \times 1 \text{ megohm} \simeq [k] \cdot [r] \simeq [K] \cdot [R].$$

Dále jest rozměr

	v míře elektrostat.	v míře elektromag.
kapacity	$[L]$	$[L^{-1} T^2]$
odporu	$[L^{-1} T]$	$[L T^{-1}]$,
tak že		